

פונקציען של תופעת החזרה בשפה העברית-ספר בראשית כדוגמה מאת: עוזר פרופסור דר' עבאס סלימ זידאן-פקולטה של המידה-אוניברסיטה של וואסט מבוא

מ.ד. עבאס סלימ זידאן

כליגה האעלום / אַמעה ואספּ

"وظائف ظاهرة التكرار في اللغة العبرية - سفر التكوين نموذجا" هذه الدراسة " ، تتناول هذه الدراسة تأثير هذه الظاهرة على متحدثي اللغة وخصوصا الشعراء ومؤلفي القصص والروايات الذين يستخدمون اساليب ادبية متعددة ومنها التكرار الذي يساعد على بناء نص متكامل من حيث الايقاع ويساعد في كشف الابعاء الدلالية وحركة دلالات النص والمقاطع الصوتية التي ربما تساعد ايضا من يتعلم اللغة العبرية في فهم جميع النصوص الادبية، السياسية، الاقتصادية، البيئية، الاجتماعية، الثقافية،... الخ. وان عدم فهم الظواهر اللغوية التي هي اساس جميع الظواهر الادبية ومنها ظاهرة التكرار قد يؤدي الى سوء فهم وخصوصا لدى متعلمي اللغة العاملين في مجال الترجمة حيث يلجا المترجمون الى التصرف بالترجمة وحذف الكلمات المتكررة مثلا والتي قد يكون الهدف منها التاكيد على قضية معينة الامر الذي يؤدي الى فقدان الكلام قيمته الحقيقية وغايته الحقيقية فكم من حرب بين دول قامت بسبب هذا السلوك الخاطى وكمن علاقا دولية ساءت بسبب ذلك.

Abstract

This study "The functions of Repetition phenomenon in Hebrew language- Genesis as example" deals with phenomenon affects in Hebrew language according to branches of linguistic(syntax ,morphology ,semantic) and their effect on whom speaks the Hebrew language especially :the poets and the authors of stories and novels who uses multiple literary methods including: phenomenon of Repetition in speech or in writing which helps to build an integrated texts in terms of rhythm to help in detecting the semantic signs and movement of the semantics of texts and phonetic which helps who learn this language to understand all the texts: political, economical, ecological, social, culturaletc.

The lack of understanding of linguistic phenomena that are the basis of all literary phenomena, including the phenomenon of repetition may lead to misunderstanding, especially among language learners working in the field of translation, where translators resort to the disposal of translation and delete repeated words, for example, which may be intended to emphasize a particular issue, which leads to The loss of speech is its real value and its true purpose. How much war between nations has been caused by this erroneous behavior and how much international relations have worsened because of that

Key words

Repetition, old testament ,Genesis , functions of syntax, phenomenon.

החזרה אהד מסימני היופי בגלל שהיא מציינת הגומה החזרה קיימת בכל מקום ובכל הרמות,בטבע ההחזרה מיוצגת בדואליזם של היום והלילה, זרחית ושקיעת השמש ברצף של ארבע עונות השנה אין ספק כי יש להחזרה קשר הדוק עם תורת המורפולוגיה בשפה העברית ובכל שפות . החזרה נחשבת מהתופעות הסגנוניות המובילות להבין את הטקסט הספרותי כדי להגדיל את האזהרה או הפחדה או המניעה⁽¹⁾.

תְּזָרָה (הגזירה והמשמעות):

שם נקבה נגזר מהשורש (ת-ז-ר) -(תְּזָרָה, גוף שלישי נקבה) בערבית(تَزَّرَ) ,בנין פֻעַל:(תְּזָרָה- תְּזָרָה,גוף שלישי נקבה)בנין פֻעַל (תְּזָרָה- תְּזָרָה, גוף שלישי נקבה)⁽²⁾

המשמעות:

1-ניסה למשוך תשומת לב וליצור מגע כדוגמה

"הבחור חיזר אחרי כל השבוע." "הקבצן חיזר על הפתחים ברחוב וביקש אוכל."

2-ניסו למשוך את תשומת ליבו, תְּזָרָה פו התחרט, תְּזָרָה לאיתנו ,התאושש, תְּזָרָה לפותרות

3-חזר להצליח אחרי תקופה חסרת זוהר, חזר למוטב השתקם, חזר לעצמו, התאושש, לקח את הדברים בחזרה, ביטל את מה שאמר, חזר בו⁽³⁾.

הגדרות של המונח החזרה (Repetition):

1. חזרה היא ביצוע פעם נוספת

2. חזרה היא תרגול לשם שיפור הביצוע; אימון; שינון. "עשיתי חזרה למבחן." "השחקנים היו נרגשים לפני החזרה הגנרלית להצגה."

3. חזרה היא הגעה לנקודת המוצא; שיבה. "החזרה של השבוי לוותה בסיקור תקשורתית.

"הסברתי לתייר שהוא צריך ללכת חזרה לתחנת הרכבת..: היא חזרה אל נקודת המוצא.

4-חזרה (אמנות הבמה) חזרה היא אירוע שמתרחש כהכנה לקראת הופעה. הוא מתקיים כצורה של תרגול, על מנת להבטיח שכל הפרטים של הביצועים שלאחר מכן ערוכים ומוכנים כראוי ומתואמים ביניהם. השימוש הנפוץ ביותר בחזרות קיים בתחום אמנות הבמה, כהכנה לפני הצגה בפני קהל צופים.

5-חזרה היא אירוע שמתרחש כהכנה לקראת הופעה. הוא מתקיים כצורה של תרגול, על מנת להבטיח שכל הפרטים של הביצועים שלאחר מכן ערוכים ומוכנים כראוי ומתואמים ביניהם. השימוש הנפוץ ביותר בחזרות קיים בתחום אמנות הבמה, כהכנה לפני הצגה בפני קהל צופים.

6-חזרה בתשובה: ביהדות, חזרה בתשובה היא תהליך שבו יהודי משנה את דרכיו ומעמיק את אמונתו הדתית. הכוונה במילה "תשובה" בהקשר זה אינה מענה, אלא שיבה. הביטוי "חזרה בתשובה" נגזר מביטוי רחב יותר המופיע בתפילת שמונה עשרה: "והחזירנו בתשובה שלמה לפניך". ביהדות נקבעו ימים מיוחדים לתשובה, מתוך תפיסה שהכול אמורים לחזור בתשובה מעת לעת, כי לכל אחד ואחד יש דברים שהוא אמור לתקן ולשפר. בספרות ההלכתית מקובל בהקשר זה גם הביטוי לעשות תשובה.

7- ביטויים ושמות נוספים עם חזרה: חזרה בשאלה, חזרה גנרלית, חזרה לעתיד, חזרת, חזרת הגינה, חזרת הפלורוסנסיה לאחר החשכתה, חזרת הפלורוסנסיה לאחר הלבנתה, חזרת הש"ץ, ספיידרמן: חזרה הביתה, פסנתרן חזרות, קצת לקחת חזרה⁽⁴⁾.

8-חזרה (Repetition) כאמצע ספרותי היא קדומה, וליוותה את שלב הספרות שבעל פה, עד המצאת הדפוס. לאחר המצאת הדפוס צורת החזרות השתנתה, והיא היום מותאמת לטקסטים נדפסים, בכל צורה של דפוס. יחד עם זאת, בתחום ספרי הילדים למשל, ובתחומים נוספים, יש עדיין חשיבות רבה לחזרה בצורתה הקדומה, הדיבורית, כיוון שהיא פועלת גם על אוזנו של המאזין, ולא רק על עיני הקורא. החזרה מעצימה ומדגישה את כוונת המחבר, המשורר, הפזמונאי, המספר והפרסומאי. ויש בה כדי לפעול על הקורא והמאזין בדרך הרצויה למחבר הטקסט. אם לגרום לו התרגשות והזדהות בשיר, אם לצרפו אל הקהל המזמר בפזמון, ואם לגרום לו לרוץ לחנות ולרכוש את המוצר בפרסום. החזרה כאמצעי לשוני סגנוני מצויה בכל ספרויות העולם. דוגמאות ראשונות של חזרה בספרות העברית אפשר למצוא בתנ"ך, ואחר כך בפיוט, בתפילה, בשירת ספרד ובשירה העברית המודרנית. בספרות המודרנית, המבוססת על דפוס ולא על מסירה בעל פה, חל צמצום משמעותי בשימוש בחזרה כאמצעי סגנוני לשוני, כדי שלא להכביד על הקורא וכדי שלא לשעממו. לעומת זאת בתחום

הַפְּרָסוּם וְהַפְּרָסוּמָה, חֵלָה הַתְּפַתְחוֹת מֵהִירָה וְרַבָּה בְּשִׁימוֹשׁ בַּחֲזָרָה כְּאֲמֻצְעֵי לְלִכִּידַת תְּשׁוּמַת לְבוֹ שֶׁל הַמַּאזִּין וְהַקּוֹרָא. עֵקֶרֶן הַחֲזָרָה קִיִּים גַּם בְּאֲמֻנוֹת אַחֲרוֹת, בְּמוֹזִיקָה, בְּאֲמֻנוֹת הַפְּלִסְטִית, וּבְאֲמֻנוֹת הַבְּמָה⁽⁵⁾.

9-הַחֲזָרָה כְּסַגְנוֹן סְפָרוֹתִי הִיא מְעַצְמָה וּמְדַגִּישָׁה אֶת כּוּוֹנַת הַמַּחְבֵּר, הַמְשׁוֹרֵר, הַפְּזוֹמֹנָאִי, וְיֵשׁ בָּהּ כַּדִּי לְפַעוּל עַל הַקּוֹרָא וְהַמַּאזִּין בְּדֶרֶךְ הַרְצוּיָה לְמַחְבֵּר הַטְּקֶסֶט. הַחֲזָרָה כְּסַגְנוֹן לְשׁוֹנֵי מְצוּיָה בְּכָל בְּסִפְרוֹת הָעֵבְרִית אֲפֻשֶׁר לְמַצּוֹא בְּתַנ"ךְ, וְאַחַר כֵּךְ בְּפִיּוֹט, בְּתַפִּילָה, בְּשִׁירַת סְפָרָד וּבְשִׁירָה הָעֵבְרִית הַמּוֹדֵרְנִית⁽⁶⁾.

10-הַחֲזָרָה הִיא מְאֻפְיָנִי הַשִּׁירָה הַמּוֹבֵהֶקִים וְהַנְּפֻצִים בְּיֹתֵר. שְׂכִיחוֹתָה מְעִידָה עַל כֵּךְ שֶׁהִיא, כְּכָל הַנִּרְאָה, עוֹנָה עַל צְרָכִים בְּסִיסִים בְּיֹתֵר שֶׁל הָאָדָם, בְּכָל מְקוֹם וְזִמָּן – הִיא מְעַנִּיקָה צוּרָה וְסִדְרָה, יוֹצֵרַת מְקַצֵּב מוֹסִיקָלִי, מְעוֹרֵרַת צִיפּוֹת וְלִרְוֵב גַּם עוֹנָה עֲלֵיהֶן. הָאֵם תִּהְיֶה זֹה הַשְּׁעָרָה פְּרָאִית לְהַנִּיחַ שֶׁהַהִיעֵנוֹת הָאֲנוּשִׁית הַטְּבַעִית לְחֲזָרָה לְסוּגִיָּה (בְּשִׁירָה, בְּמוֹסִיקָה וּבְרִיקוּד) מְקוֹרָה בְּגַעְגּוּעִים לְפַעִימוֹת הַלֵּב הַמְּרַגִּיעוֹת שֶׁשְׁמַעְנוּ בְּרַחֵם אֲמֻנוֹ?

כֵּךְ אוֹ כֵּךְ, יִסוּד הַחֲזָרָה קִיִּים בְּשִׁירָה מְרָאשִׁיתָה, עוֹד לְפָנֵי הַמְּצָאָה הַכְּתָב, בְּאוֹתָם יָמִים רַחוּקִים שְׁבָהֵם נִהְגוּ מְשׁוֹרְרִים לְהַשְׁמִיעַ שִׁירִים מִן הַזִּיכְרוֹן בְּפָנֵי קֶהֶל מְאֻזְנִים. הַחֲזָרָה הַקְּלָה עַל זִיכְרוֹן הַמְּדַקְלָמִים וְשִׁמְרָה עַל הַקֶּשֶׁב וְהַדְּרִיכוֹת שֶׁל הַמְּאֻזְנִים.

הַחֲזָרָה הַמִּילוּלִית נְפֻצָה מְאֻד גַּם בְּטְקֶסְטִים שֶׁל פּוֹלְחָן וְהַשְּׁבַעָה. בְּטְקֶסְטִים אֵלֶּה הִיא נִקְשֶׁרֶת בְּדֶרֶךְ כָּלֵל לְמַסְפְּרִים בְּעֵלֵי מְשַׁמְעוֹת סְמִלִית-מְאֻגִּית, בְּעִיקָר לְמַסְפְּרִים שְׁלוֹשׁ וְשֶׁבַע. (תַּפִּילַת "נְעִילָה" בְּיוֹם הַכִּיפּוּרִים, לְמַשְׁלֵה, מְסַתִּימַת בַּחֲזָרָה עַל הַפְּסוּק "ה' הוּא הָאֱלֹהִים" שְׁבַע פְּעָמִים רְצוּפוֹת!)⁽⁷⁾.

יֵשׁ חֲזָרוֹת סְדִירוֹת, שְׁמוּפִיעוֹת בְּתִדְרוֹת קְבוּעָה וּבְמִיקוֹם קְבוּעָה בְּשִׁיר, וְהַקּוֹרָא כְּבָר יוֹדַע לְצַפּוֹת לְהֵן מְרָאשׁ בְּמְקוֹם הַמְּתָאִים. לְעוֹמְתָן, יֵשׁנָן חֲזָרוֹת בְּלִתֵּי סְדִירוֹת. הַהִשְׁפָּעָה שֶׁל שְׁנֵי סוּגֵי חֲזָרָה אֵלֶּה עַל הַקֶּשֶׁב וְעַל הַדְּרִיכוֹת שֶׁל הַקּוֹרָאִים תִּהְיֶה, קְרוֹב לוֹוֹדָאִי, אַחֲרַת וְשׁוֹנָה.

לְפַעִמִּים חֲזָרָה סְדִירָה נִשְׁבֵּרֶת בַּחֲרִיגָה פְּתָאוּמִית. שְׁבִירָה כְּזֹאת יִכְוֵלָה לְהַפְתִּיעַ וּלְטַלְטֵל מְעַט אֶת הַקּוֹרָא הַשְּׂאֵנָן, אוֹלֵי כְּמוֹ מְכוֹנִית שְׁבוּלְמַת בְּאוֹפֵן לֹא צְפוּי אֶת קְצֵב הַנְּסִיעָה. דּוּקָא בַּחֲרִיגָה כְּזֹאת טְמוֹן לְעֵתִים קְרוֹבוֹת הַמְּפַתַּח לְהַבְנַת הַשִּׁיר כּוֹלוֹ.

חֲזָרָה יִכְוֵלָה לְהִיחֶשֶׁב כְּהִיפּוֹכֵם שֶׁל הַשׁוֹנֵי וְהַחִידוּשׁ. יַחַד עִם זֹאת, חָשׁוּב לּוֹמֵר שְׁגָם כְּאִשֶׁר חוֹזְרִים עַל אוֹתָן מְלִים בְּדִיוֹק בְּמְקוֹמוֹת שׁוֹנִים בְּשִׁיר, מְשַׁמְעוֹת יִכְוֵלָה לְהַשְׁתַּנוֹת. זֹאת מְשׁוּם שֶׁהַהֲצַטְבְּרוֹת הַהֲדְרַגְתִּית שֶׁל תְּכֵנִי הַשִּׁיר מְעַנִּיקָה לְמְלִים הַחֲזוֹרוֹת מְמִידִים נוֹסְפִים. לְכֵן, לְמַשְׁלֵה, מְלִים בְּסִיוָמוֹ שֶׁל שִׁיר, אִשֶׁר כְּבָר הוֹפִיעוּ בְּרָאשִׁיתוֹ, אֵינָן בְּהַכְרַח אוֹמְרוֹת בְּדִיוֹק אוֹתוֹ דְּבַר, כִּי בִּינְתִיִּים הֵן נוֹשְׂאוֹת אֶתֶּן אֶת מְשַׁקְלוֹ הַמְּצַטְבֵּר שֶׁל הַשִּׁיר כּוֹלוֹ.

יֵשׁ עֲדִיִּין חֲשִׁיבוֹת רַבָּה לְחֲזָרָה בְּצוֹרְתָה הַקְּדוּמָה, הַדִּיבּוֹרִית, כִּיוּן שֶׁהִיא פּוֹעֵלֶת גַּם עַל אוֹזְנוֹ שֶׁל הַמַּאזִּין, וְלֹא רַק עַל עֵינֵי הַקּוֹרָא. בְּסִפְרוֹת הַמּוֹדֵרְנִית, הַמְּבּוֹסְסָה עַל דְּפוּס וְלֹא עַל מְסִירָה בְּעַל פֶּה, חָל צְמֻצוֹם מְשַׁמְעוֹתֵי בְּשִׁימוֹשׁ בַּחֲזָרָה כְּאֲמֻצְעֵי סַגְנוֹנֵי לְשׁוֹנֵי, כַּדִּי שֶׁלֹּא לְהַכְבִּיד עַל הַקּוֹרָא וְכַדִּי שֶׁלֹּא לְשַׁעֲמָמוֹ. לְעוֹמַת זֹאת בְּתַחוּם הַפְּרָסוּם וְהַפְּרָסוּמָה, חֵלָה הַתְּפַתְחוֹת מֵהִירָה וְרַבָּה בְּשִׁימוֹשׁ בַּחֲזָרָה כְּאֲמֻצְעֵי לְלִכִּידַת תְּשׁוּמַת לְבוֹ שֶׁל הַמַּאזִּין וְהַקּוֹרָא. עֵקֶרֶן הַחֲזָרָה קִיִּים גַּם בְּאֲמֻנוֹת אַחֲרוֹת, בְּמוֹזִיקָה, בְּאֲמֻנוֹת הַפְּלִסְטִית, וּבְאֲמֻנוֹת הַבְּמָה⁽⁸⁾.

עַל-פִּי-רֹב אֵין אֲנוּ יִכְוֵלִים לְהַצְבִּיעַ עַל מְקוֹרָם וְגוֹרְמֵיהֶם. וְלֹא זֹו בְּלִבְדָּה, אֲלֵא שְׁבַדְרֶךְ כָּלֵל נְעֻלְמִים מְנִיעֵי הַרִיתְמוֹס שֶׁל הַשִּׁיר גַּם מֵהַכְּרַתוֹ, אֲבָל בְּדֶרֶךְ כָּלֵל יִכְוֵלִים לְהַצְבִּיעַ עַל צוֹרוֹת הַחֲזָרוֹת הַמְּבּוֹסְסוֹת עַל מְצִיאָה

ההטעמה הריתמית הפנימית הענין העוזר לנו להכיח את מציאת ההופעות הפונולוגיות בשפה העברית דרך ניתוח פונטי של האפיקות העיבריות העתיקות כדי להבין את מבניהן ומגמתיהן לפי תורת ההגיים (הפונולוגיה) והשפעתיהן על המבנה הרתמי הכללי של הגרסה התנ"כית. זאת אמרת, הריתמוס הפונטי (rhythmic stresses) המבוסס על ההשפעה במישרין על חוש השמע, כדי שיחזר על ההכרה הפנימית והמדעית אצל אודינט, ויעש רשם בכוחו השכלי והדמיוני שמתגשם דרך המסגרת התחברית המוארגנת כתנועות ועצורים ומבטאים מתחלקים לפי חלוקה פונטית הסופר מתאחז בה על ההחזרה⁽⁹⁾.

לחזרה יש שני סוגים⁽¹⁰⁾:

א- המילה והמשמעות.

ב- המשמעות בלי המילה

ז"א חזרה נוצרת בשתי רמות: ברמה מילולית (מופיעה או חזונית) וברמה משמעותית (נסתרה ופנימי)

לרמה מילולית מספר סוגים:

1- חזרה של תוים (אותיות): זה דורש חזרה על אותיות מסוימות בנאום או בטקסט, לחשוף את מצבם הנפשי של המשורר או המחבר.

וְאֶתְנָה כְּרִיתִי, בִּינִי וּבִינְךָ; וְאֶרְכָּה אֹתְךָ, בְּמֵאֵד מֵאֵד. בראשית יז:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצְמוּ-- בְּמֵאֵד מֵאֵד; וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ, אֹתָם. שמות א:ז

וַיִּפֶן פָּה נֹכַח, וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ; וַיֵּךְ, אֶת-הַמְּצָרִי, וַיִּטְמְנֵהוּ, בַּחֹל. שמות ב:יב

2- חזרה של המונחים: זה דורש חזרה על מונחים מסוימים בנאום או בטקסט לתת להם פתיחת הכח.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, הִנֵּה נִתְּנִי לְכֶם אֶת-כָּל-עֲשׂוֹב זָרַע זָרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ, וְאֶת-כָּל-הָעֵץ אֲשֶׁר-בּוֹ פְרִי-עֵץ,

זָרַע זָרַע: בראשית א:כט

3- חזרה של משפטים: זה דורש חזרה על מונחים מסוימים בנאום או בטקסט להבנת התוכן הכללי שראוה

הדובר, ואיזון רגשי בין הדיבור ומשמעותה.

וְכָל שֵׁיט הַשְּׂדֵה, טָרַם יִהְיֶה בְּאָרֶץ, וְכָל-עֲשׂוֹב הַשְּׂדֵה, טָרַם יִצְמַח: בראשית ב:ה

וַיֹּאמֶר, אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב; וַיִּסְתַּר מִשֵּׁה, פָּנָיו, כִּי יָרָא, מִהִבֵּית אֵל-

הָאֱלֹהִים. : וַיֹּאמֶר יְהוָה, רֵאָה רְאִיתִי אֶת-עַנְי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם; וְאֶת-צַעֲקוֹתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נַגְשָׁיו, כִּי יִדְעַתִּי

אֶת-מַכְאֲבוֹיו. : וְאֶרְדּוּ לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם, וְלְהַעֲלֹתוֹ מִן-הָאָרֶץ הַהִוא, אֶל-אֶרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה, אֶל-אֶרֶץ זָבַת

חֶלֶב וְדְבַשׁ-אֶל-מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי, וְהַחֲתִי, וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִי, וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי. שמות ג:ו-ח

המטרות של תופעה זו:

(א) כדי לאשר, פרשנות של המשמעות.

(ב) עקביות הדיבור אינו משפיע לו את אורך ההפרדה.

(ג) כדי להתאים.

(ד) כדי להגדיל את הגזר של הדבר.

(ה) כדי לזכות בפרשנות של המשמעות.

פונקציות של החזרה:

1.) פונקציה אשורית: והיא לאשר את המשמעויות של הדיבור.

2.) פונקציה ריטורית: להשיג צורה מיוחדת: מוסיקלית, הרמונית.

3.) פונקציה דקורטיבית: חזרה במשמעות ו במבנה, אשר נותנה לדיבור צורה אסתטית נפלאה.

4.) פונקציה של זהה והיא העיקר של דמות.

הרימה הפנימית המעוצבת מן החזרה בתנ"ך

מהראוי לציין כי - ענין קיימת הרימה הפנימית בתנ"ך היה שנוי במחלוקת אצל רב החוקרים המתענינים במרכיב הסינטקטי למבניה (11), וטענה זו לא כל כך מדויקת לפי דעתנו בגלל שהרימה אינה נעצר במשקל וחריזה, אבל מיוסדת לפי מספר אלמנטים, לשוניים ורטוריים לייצר מערכות מאורגנות בחזרת גורמי הלשון היסודיים הקשורים בפונטיקה הלשונית (תנועות עיצורים והברות) מובנים לדוגמה:

אִז יִשִּׁיר - מִשֶּׁה וְכִנִּי יִשְׁרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת, לַיהוָה, וַיֹּאמְרוּ, לֵאמֹר: אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי-נִגְּאָה נִגְּאָה, סוֹס וְרִכְבּוֹ רָמָה בָּיָם. שְׁמוֹת טו: א

החזרה בספר בראשית:

בספר בראשית מאצנו חמשה מקרים במבנה החזרה כולם משמשת חזרה בתפקיד זהה והוא העיקר של דמות הסיפורים הם (12):

1 - סיפור אירוסי רבקה: הוא סיפור לטיפוח על שליחתו של עבד אברהם לחזן להביא איש ליצחק; בראשית פרק כד:א-טז

א וְאֶבְרָהָם נָקָו, בָּא בְּיָמִים; וַיְהִי בְרֹךְ אֶת-אֶבְרָהָם, בְּכָל-יָמָיו. ב וַיֹּאמֶר אֶבְרָהָם, אֶל-עַבְדּוֹ זָקֵן בֵּיתוֹ, הַמְּשָׁלִי, בְּכָל-אֲשֶׁר-לוֹ: שֵׁים-נָא יָדְךָ, תַּחַת רַגְלִי. ג וְאֶשְׁבִּיעֶךָ--בִּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם, וְאֵלֵהי הָאָרֶץ: אֲשֶׁר לֹא-תִקַּח אִשָּׁה, לְבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי, אֲשֶׁר אֲנִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ. ד כִּי אֵל-אֲרָצִי נָא-מוֹלְדָתִי, תִּלְדֶּה; וְלִקְחָתָהּ אִשָּׁה, לְבְנִי לְיִצְחָק. ה וַיֹּאמֶר אֵלָיו, הָעֶבֶד, אוֹלִי לֹא-תֹאכְלָה הָאִשָּׁה, לְלֶכֶת אִתְּךָ אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת; הִקְשַׁב אֲשִׁיב אֶת-בְּנִי, אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יֵצְאָתָה מִשָּׁם. ו וַיֹּאמֶר אֵלָיו, אֶבְרָהָם: הַשְּׁמֵר לְךָ, פֶּן-תֵּשִׁיב אֶת-בְּנִי שָׁמָּה. ז וַיְהִי אֵלֵהי הַשָּׁמַיִם, אֲשֶׁר לְקַדְשֵׁי מִבֵּית אָבִי וּמֵאָרֶץ מוֹלְדָתִי, וְאֲשֶׁר דִּבֶּר-לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע-לִי לֵאמֹר, לְנֹרְעָה אֲמֵן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת--הוּא, יִשְׁלַח מַלְאָכָו לְפָנֶיךָ, וְלִקְחָתָהּ אִשָּׁה לְבְנִי, מִשָּׁם. ח וְאֵם-לֹא תֹאכְלָה הָאִשָּׁה, לְלֶכֶת אִתְּךָ--וְנִקְיָתָהּ, מִשְׁבַּעַתִּי זֹאת; רַק אֶת-בְּנִי, לֹא תִשָּׁב שָׁמָּה. ט וַיִּשָּׂם הָעֶבֶד אֶת-יָדוֹ, תַּחַת רַגְלֵי אֶבְרָהָם אֲדֹנָיו; וַיִּשְׁבַּע לוֹ, עַל-הַדָּבָר הַזֶּה. י וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֶשְׂרָה גַמְלִים מִגְּמַלֵּי אֲדֹנָיו, וַיִּלְךְ, וְכָל-טוֹב אֲדֹנָיו, בְּיָדוֹ; וַיָּקָם, וַיִּלְךְ אֶל-אֲרָם נְהָרִים--אֶל-עִיר נְחוֹר. יא וַיִּבְרָךְ הַגַּמְלִים מִחוּץ לְעִיר, אֶל-בְּאֵר הַמַּיִם, לְעֵת עֶרְב, לְעֵת צֹאת הַשָּׁבָת. יב וַיֹּאמֶר--יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֶבְרָהָם, הַקְרָה-נָא לְפָנָי הַיּוֹם, וַעֲשֵׂה-חֶסֶד, עִם אֲדֹנָי אֶבְרָהָם. יג הִנֵּה אֲנִי נֹצֵב, עַל-עֵין הַמַּיִם; וּבְנוֹת אֲנִשִּׁי הָעִיר, יֵצְאֹת לְשָׂאֵב מַיִם. יד וְהִנֵּה הַנְּעָר, אֲשֶׁר אָמַר אֵלַי הַטִּי-נָא כַדָּף וְאִשְׁתֵּה, וְאֶמְרָה שְׁתֵּה, וְגַם-גְּמַלְיָה אֲשֶׁה--אֵתְּהָ, לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק, וְכֵה אֲדַע, כִּי-עֲשִׂיתָ חֶסֶד עִם-אֲדֹנָי. טו וַיְהִי-הוּא, טָרַם כֶּלֶה לְדַבְּרֵי, וְהִנֵּה רִבְקָה יֵצְאָת אֲשֶׁר יִלְדָה לְבְתוּלָה בֶן-מִלְכָּה, אִשְׁתֵּי נְחוֹר אֶחָי אֶבְרָהָם; וְכַדָּה, עַל-שִׁכְמָה. טז וְהַנְּעָר, טָבַת מִרְאֵה מְאֹד--בְּתוּלָה, וְאִישׁ לֹא יִדְעָהּ; וַתִּרְדַּד הָעַיְנָה, וַתִּמְלֹא כַדָּה וַתַּעַל. יז וַיִּרְץ הָעֶבֶד, לְקִרְאָתָהּ; וַיֹּאמֶר, הַגְּמִיאֵנִי נָא מְעַט-מַיִם מִכַּדָּה. יח וַתֹּאמֶר, שְׁתֵּה אֲדֹנָי; וַתִּמְהַר, וַתִּרְדַּד כַּדָּה עַל-יָדָה--וַתִּשְׁקֶהוּ. יט וַתְּכַל, לְהִשְׁקָתוֹ; וַתֹּאמֶר, גַּם לְגַמְלֵיךָ אֲשַׁאֲבֵה, עַד אִם-כֹּלוּ, לְשִׁתָּה. כ וַתִּמְהַר, וַתַּעַר כַּדָּה אֶל-הַשִּׁקְתָּ, וַתִּרְץ עוֹד אֶל-הַבְּאֵר, לְשָׂאֵב; וַתִּשָּׂאֵב, לְכָל-גְּמַלְיוֹ. כא וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲהָ, לָהּ; מִתְרַשֵּׁ--לְדַעַת הַהֲצִלִּים יְהוָה דְּרָפוֹ; אִם-לֹא. כב וַיְהִי, כַּאֲשֶׁר כֹּלוּ הַגַּמְלִים לְשִׁתוֹתָ, וַיִּקַּח הָאִישׁ נֹזֵם זָהָב, בְּקַע מִשְׁקָלוֹ--וַיִּשְׁנֵי צְמִידִים עַל-יָדָיָה; עֶשְׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם. כג וַיֹּאמֶר בֶּת-מִי אַתְּ, הַגִּידִי נָא לִי הַיֵּשׁ בֵּית-אֲבִיךָ מִקּוֹם לְנִי, לָלוּן. כד וַתֹּאמֶר אֵלָיו, בֶּת-בְּתוּלָה אֲנִי--בֶּן-מִלְכָּה, אֲשֶׁר יִלְדָה לְנְחוֹר. כה וַתֹּאמֶר אֵלָיו, גַּם-תָּבוֹן גַּם-מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ--גַּם-מִקּוֹם, לָלוּן. כו וַיִּקַּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה. כז וַיֹּאמֶר, בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֶבְרָהָם, אֲשֶׁר לֹא-עָזַב חֶסְדּוֹ וְאַמְתּוֹ, מִעַם אֲדֹנָי; אֲנִי בְּדֶרֶךְ נַחְשֵׁי יְהוָה, בֵּיתִי אֶחָי אֲדֹנָי. כח וַתִּרְץ, הַנְּעָר, וַתִּגְדֵּל לְבֵית אִמָּה--כְּדַבְּרֵים, הָאֵלֶּה. כט וּלְרִבְקָה אֶחָי, וַשְׁמוֹ לְבָן; וַיִּרְץ לְבָן אֶל-הָאִישׁ הַחֹצֵה, אֶל-הָעֵין. ל וַיְהִי כִּרְאֹת אֶת-הַנּוֹזֵם, וְאֶת-הַצְּמִידִים עַל-יָדָי אֶחָתוֹ, וַיִּקְשְׁמְעוּ אֶת-דְּבָרֵי רִבְקָה אֶחָתוֹ לֵאמֹר, כֹּה-דִבֶּר אֵלַי הָאִישׁ; וַיְבֹא אֶל-הָאִישׁ, וְהִנֵּה עֹמֵד עַל-הַגַּמְלִים, עַל-הָעֵין. לא וַיֹּאמֶר, בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה; לָמָּה תַעֲמָד, בַּחוּץ, וְאֲנִי פְּנִיתִי בְּבֵיתִי, וּמִקּוֹם לְגַמְלִים. לב וַיְבֹא הָאִישׁ הַבֵּיתָה, וַיִּפְתַּח הַגַּמְלִים; וַיִּתֵּן תָּבוֹן וּמִסְפּוֹא, לְגַמְלִים, וּמִים לְרַחֵץ רַגְלָיו, וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ. לג וַיִּישֵׁם (וַיּוֹשֵׁם) לְפָנָיו, לְאַכֹּל, וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל, עַד אִם-דִּבַּרְתָּ דְבָרִי; וַיֹּאמֶר, דַּבֵּר. לד וַיֹּאמֶר: עֶבֶד אֶבְרָהָם, אֲנִי. לה וַיְהִי בְרֹךְ אֶת-אֲדֹנָי, מְאֹד--וַיִּגְדַּל; וַיִּתֵּן-לוֹ צֹאן וַיְקָר, וַיְכַסֶּף וַיְזַהֵב, וַעֲבָדָם וַשְׁפָחָתוֹ, וּגְמַלִּים וְחֲמָרִים. לו וַתִּלְדֶּה שְׁרָה אִשְׁתֵּי אֲדֹנָי בֶּן, לֵאדֹנָי, אַחֲרָי; וַתִּקְנֶתָהּ; וַיִּתֵּן-לוֹ, אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ. לז וַיִּשְׁבַּעַנִּי אֲדֹנָי, לֵאמֹר: לֹא-תִקַּח אִשָּׁה, לְבְנִי, מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי, אֲשֶׁר אֲנִי יוֹשֵׁב בְּאֲרָצוֹ. לח אִם-לֹא אֶל-בֵּית-אָבִי תִלְדֶּה, נָא-מִשְׁפַּחְתִּי; וְלִקְחָתָהּ אִשָּׁה, לְבְנִי. לט וַאֲמַר, אֶל-אֲדֹנָי: אֵלַי לֹא-תִלְדֶּה הָאִשָּׁה, אַחֲרָי. מ וַיֹּאמֶר, אֵלַי: יְהוָה אֲשֶׁר-הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו, יִשְׁלַח מַלְאָכָו אִתְּךָ וְהֲצִלִּים דְּרָפְךָ; וְלִקְחָתָהּ אִשָּׁה לְבְנִי, מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי. מא אִז תִּבְּרָה מְאֹלְתִי, כִּי תִבּוֹא אֶל-מִשְׁפַּחְתִּי; וְאִם-לֹא יִתְּנֵנִי לְךָ, וְהָיִיתָ נְקִי מֵאֲלֹתַי. מב וַאֲבֹא הַיּוֹם, אֶל-הָעֵין; וַאֲמַר: יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֶבְרָהָם, אִם-יִשָּׂה-נָא מִצְּלִים דְּרָפִי, אֲשֶׁר אֲנִי הֹלֵךְ עֲלֵיךָ. מג הִנֵּה אֲנִי נֹצֵב, עַל-עֵין הַמַּיִם;

וְהִנֵּה הָעֵלְמָה, הַיְצִאָת לְשֶׁאֵב, וְאִמְרָתִי אֵלֶיהָ, הַשְּׁקִינִי-נָא מֵעַט-מֵיִם מִפְּדָד. מִד וְאִמְרָה אֵלַי גַּם-אִתָּה שְׁתֵּה, וְגַם לְגַמְלִיךָ אֲשָׁאֵב--הוּא הָאֲשָׁה, אֲשֶׁר-הִכִּיִּים יְהוָה לְכוֹן-אֲדֹנָי. מִה אֲנִי טָרִם אֲכַלְהָ לְדַבֵּר אֶל-לִבִּי, וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת וְכֹדֶה עַל-שְׁכָמָהּ, וַתִּרְדּוּ הַעֵינָהּ, וַתִּשְׁאָב; וְאָמַר אֵלֶיהָ, הַשְּׁקִינִי נָא. מִז וַתִּמְהַר, וַתִּוְרַד כַּדָּה מֵעֵלֶיהָ, וַתֹּאמֶר שְׁתֵּה, וְגַם-גַּמְלִיךָ אֲשָׁקָה; וְאֲשָׁתִּי, וְגַם הַגַּמְלִים הַשְּׁקֵתָה. מִז וְאֲשָׁאֵל אֹתָהּ, נֹאמַר בַּת-מִי אַתְּ, וַתֹּאמֶר בַּת-בְּתוּאֵל בֶּן-נַחֲוֹר, אֲשֶׁר יָלְדָה-לוֹ מִלְּפָה; וְאֲשֵׁם הַנְּזָם עַל-אִפָּהּ, וְהַצְּמִידִים עַל-גְּדִיהָ. מִח וְאֶקְדּוּ וְאֲשַׁמְחֵנָהּ, לִיהוָה; וְאֶבְרַךְ, אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֲבָרְהָם, אֲשֶׁר הִנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ אֲמָתִי, לְקַחַת אֶת-בַּת-אֲחֵי אֲדֹנָי לְכוֹנִי. מִט וְעַתָּה אִם-לִשְׁכָּם עֲשִׂים חֶסֶד וְאֲמַת, אֶת-אֲדֹנָי--הַגִּידוּ לִי; וְאִם-לֹא--הַגִּידוּ לִי, וְאֶפְנֶה עַל-גִּמְיוֹן אוֹ עַל-שְׁמָאֵל. נ וַיַּעַן לְכוֹן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ, מִיְהוָה יֵצֵא הַדְּבָר; לֹא נוֹכַל דַּבֵּר אֵלֶיךָ, רַע אוֹ טוֹב. נֹא הִנֵּה רִבְקָה לְפָנֶיךָ, קַח נָלְךָ; וְהִנֵּה אִשָּׁה לְכוֹן-אֲדֹנָי, כַּאֲשֶׁר דַּבֵּר יְהוָה. נב וַיְהִי, כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד אֲבָרְהָם אֶת-דְּבָרֵיהֶם; וַיִּשְׁמַחוּ אַרְצָה, לִיהוָה. נג וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד כָּלִי-כֶסֶף וְכָלִי זָהָב, וּבְגָדִים, וַיְהִי, לְרִבְקָה; וּמַגְדָּנָת--נִתְּנָה לְאֲחֵיהָ, וְלֵאמֹה. נד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ, הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עִמּוֹ--בְּיָלִינוּ; וַיִּקְוִמוּ בַבֶּקֶר, וַיֹּאמֶר שֶׁלְחֵנִי לְאֲדֹנָי. נה וַיֹּאמֶר אֲחֵיהָ וְאֵמָה, תִּשָּׁב הַנְּעַר אֲתֵנוּ מֵיִם אוֹ עֲשׂוּרָ; אַחֲרַי, תִּלְךְ. נו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶל-תִּתְּאוּרוּ אִתִּי, וַיְהִי הַצְּלִיִּים דְּרָכָי; שְׁלַחוּנִי, וְאֶלְכֶה לְאֲדֹנָי. נז וַיֹּאמְרוּ, נִקְרָא לְנַעֲרָה, וְנִשְׁאָלָהּ, אֶת-פִּיהָ. נח וַיִּקְרָאוּ לְרִבְקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ, הַתִּלְכִּי עִם-הָאִישׁ הַזֶּה; וַתֹּאמֶר, אֵלֶיךָ. נט וַיִּשְׁלַחוּ אֶת-רִבְקָה אַחֲתָם, וְאֶת-מַנְקַתָּהּ, וְאֶת-עֶבֶד אֲבָרְהָם, וְאֶת-אֲנָשָׁיו. ס וַיִּבְרְכוּ אֶת-רִבְקָה, וַיֹּאמְרוּ לָהּ--אֲחֻתֵנוּ, אַתְּ הִי לְאֵלֶפֶי רִבְכָה; וַיִּירֶשׁ וַרְעוּךָ, אֶת שְׁעַר שַׁנְאִיו. סא וַתִּקֶּם רִבְקָה וַנְּעֹרְתֶיהָ, וַתִּרְפְּנֶה עַל-הַגַּמְלִים, וַתִּלְכְּנָהּ, אַחֲרַי הָאִישׁ; וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת-רִבְקָה, וַיִּלְךְ. סב וַיִּצְחַק בָּא מְבֹאֵה, בְּאֵר לַחֵי רְאִי; וְהוּא יוֹשֵׁב, בְּאֶרֶץ הַנָּגֶב. סג וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹם בְּשׂוּדָה, לְפָנוֹת עַרְב; וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא, וְהִנֵּה גַמְלִים בָּאִים. סד וַתִּשָּׂא רִבְקָה אֶת-עֵינֶיהָ, וַתִּרְא אֶת-יִצְחָק; וַתִּפְּלֵ, מֵעַל הַגַּמְלָה. סה וַתֹּאמֶר אֶל-הָעֶבֶד, מִי-הָאִישׁ הַזֶּה; וְהִלַּךְ בְּשׂוּדָה לְקַרְאֲתֵנוּ, וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד, הוּא אֲדֹנָי; וַתִּקַּח הַצְּעִירָה, וַתִּתְּכֶסּוּ. סו וַיִּסְפֹּר הָעֶבֶד, לְיִצְחָק, אֶת כָּל-הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר עָשָׂה. סז וַיְבָאֵה יִצְחָק, הָאֵהֱלָה שָׂרָה אִמּוֹ, וַיִּקַּח אֶת-רִבְקָה וַתְּהִי-לוֹ לְאִשָּׁה; וַיִּנְאָהֲבָהּ; וַיִּנְחַם יִצְחָק, אַחֲרַי אִמּוֹ

2- הַסִּיפּוּר עַל אֲנוּס דִּינָה. בְּרֵאשִׁית פֶּרֶק לָד

א וַתֵּצֵא דִּינָה בַת-לֵאָה, אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב, לְרֵאוֹת, בְּכַנּוֹת הָאֶרֶץ. ב וַיִּרְא אֹתָהּ שָׁכֶם בֶּן-חַמּוּר, הַחִי-נְשִׂיא הָאֶרֶץ; וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ, וַיַּעֲנֶהָ. ג וַתִּדְבַק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַת-יַעֲקֹב; וַיֹּאחֲבֶהָ, אֶת-הַנְּעַר, וַיַּדְבֵּר, עַל-לֵב הַנְּעַר. ד וַיֹּאמֶר שָׁכֶם, אֶל-חַמּוּר אָבִיו לֵאמֹר: קַח-לִי אֶת-הַיְלָדָה הַזֹּאת, לְאִשָּׁה. ה וַיַּעֲקֹב שָׁמַע, כִּי טָמְאָה דִּינָה בְּתוֹ, וּבְנִי הִיּוּ אֶת-מִקְנֶהּ, בְּשׂוּדָה; וְהִחְרַשׁ יַעֲקֹב, עַד-בָּאִים. ו וַיֵּצֵא חַמּוּר אָבִי-שָׁכֶם, אֶל-יַעֲקֹב, לְדַבֵּר, אִתּוֹ. ז וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן-הַשְּׂדֵה, כְּשָׁמְעִים, וַתַּעֲצֹבוּ הָאֲנָשִׁים, וַיַּחֲסֵר לָהֶם מָאֵד: כִּי-נִבְלָה עֵשָׂה בִישְׂרָאֵל, לְשָׁכַב אֶת-בַּת-יַעֲקֹב, וְכֵן, לֹא יַעֲשֶׂה. ח וַיַּדְבֵּר חַמּוּר, אִתָּם לֵאמֹר: שָׁכֶם בְּנִי, חִשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבִתְכֶם--תִּתְּנוּ נָא אֹתָהּ לּוֹ, לְאִשָּׁה. ט וְהִתְחַתְּנוּ, אִתְּנוּ: בְּנִתְיָכֶם, תִּתְּנוּ-לָנוּ, וְאֶת-בְּנִתְיָנוּ, תִּקַּחוּ לָכֶם. י וְאִתְּנוּ, תִּשְׁבוּ; וְהָאֶרֶץ, תִּהְיֶה לְפָנֶיכֶם--שָׁבוּ וּסְחַרוּהָ, וְהִאֲחֻזוּ בָּהּ. יא וַיֹּאמֶר שָׁכֶם אֶל-אֲבִיהָ וְאֶל-אֲחֵיהָ, אֲמַצְא-חֵן בְּעֵינֵיכֶם; וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי, אֲתֵנוּ. יב הִרְבּוּ עָלַי מָאֵד, מִהֵרָ וּמְתוֹ, וְאִתְּנָהּ; כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי; וְתִתְּנוּ-לִי אֶת-הַנְּעַר, לְאִשָּׁה. יג וַיַּעֲנּוּ בְנֵי-יַעֲקֹב אֶת-שָׁכֶם וְאֶת-חַמּוּר אָבִיו, בְּמִרְמָה--וַיַּדְבֵּרוּ: אֲשֶׁר טָמְאָה אֶת דִּינָה אַחֲתָם. יד וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהֶם, לֹא נוֹכַל לַעֲשׂוֹת הַדְּבָר הַזֶּה--לְתַת אֶת-אַחֲתֵנוּ, לְאִישׁ אֲשֶׁר-לוֹ עָרְלָה: כִּי-חֲרָפָה הוּא, לָנוּ. טו אַךְ-בְּזֹאת, נֹאוֹת לָכֶם: אִם תִּהְיוּ כְמוֹנֵי, לְהַמְלֵל לָכֶם כָּל-זָכָר. טז וַנִּתְּנוּ אֶת-בְּנִתְיָנוּ לָכֶם, וְאֶת-בְּנִתְיָכֶם נִקַּח-לָנוּ; וַיִּשְׁכְּנוּ אִתְּכֶם, וְהִיִּינוּ לְעַם אֶחָד. יז וְאִם-לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ, לְהַמּוֹל--וְלִקְחֵנוּ אֶת-בְּתוּנוּ, וְהִלְכֵנוּ. יח וַיִּטְבוּ דְבָרֵיהֶם, בְּעֵינֵי חַמּוּר, וּבְעֵינֵי שָׁכֶם בֶּן-חַמּוּר. יט וְלֹא-אַחַר הַנְּעַר לַעֲשׂוֹת הַדְּבָר, כִּי חִפְץ בַּת-יַעֲקֹב; וְהוּא נִכְבֵּד, מִכָּל בֵּית אָבִיו. כ וַיְבֹא חַמּוּר וּשְׁכֶם בְּנוֹ, אֶל-שְׁעַר עִירָם; וַיַּדְבְּרוּ אֶל-אֲנָשֵׁי עִירָם, לֵאמֹר. כא הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלָמִים הֵם אֲתֵנוּ, וַיִּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ וַיִּסְחְרוּ אִתָּהּ, וְהָאֶרֶץ הִנֵּה רַחֲבַת-גְּדִים, לְפָנֶיכֶם; אֶת-בְּנִתְיָכֶם נִקַּח-לָנוּ לְנָשִׁים, וְאֶת-בְּנִתְיָנוּ נִתְּנוּ לָהֶם. כב אַךְ-בְּזֹאת יֵאָחוּזוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים, לְשָׁכַת אֲתֵנוּ--לְהִיּוֹת, לְעַם אֶחָד: כִּי-הַמּוֹל לָנוּ כָּל-זָכָר, כַּאֲשֶׁר הֵם גַּמְלִים. כג מִקְנֵיהֶם וּקְנִינֵיהֶם וְכָל-בְּהֵמָתָם, הֲלוֹא לָנוּ הֵם; אַךְ נֹאוֹתָה לָהֶם, וַיִּשְׁבוּ אֲתֵנוּ. כד וַיִּשְׁמְעוּ אֶל-חַמּוּר וְאֶל-שָׁכֶם בְּנוֹ, כָּל-יִצְחָאֵי שְׁעַר עִירוֹ; וַיִּמְלֹו, כָּל-זָכָר--כָּל-יִצְחָאֵי, שְׁעַר עִירוֹ. כה וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹתָם כְּאָבִים, וַיִּקְחוּ שְׁנֵי-בְנֵי-יַעֲקֹב שְׁמֵעוֹן וְלוֹי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חֲרָבּוּ, וַיְבֹאוּ עַל-הָעִיר, כְּטַח; וַיַּהֲרֹגוּ, כָּל-זָכָר. כו וְאֶת-חַמּוּר וְאֶת-שָׁכֶם בְּנוֹ, הָרְגוּ לְפִי-חֲרָב; וַיִּקְחוּ אֶת-דִּינָה מִבֵּית שָׁכֶם, וַיֵּצְאוּ. כז בְּנֵי יַעֲקֹב, בָּאוּ עַל-הַחֲלָלִים, וַיַּבְּזוּ, הָעִיר--אֲשֶׁר טָמְאוּ אַחֲתָם. כח אֶת-צֹאנָם וְאֶת-בְּקָרָם, וְאֶת-חַמְרֵיהֶם, וְאֶת אֲשֶׁר-בְּעִיר וְאֶת-אֲשֶׁר בְּשׂוּדָה, לְקַחוּ. כט וְאֶת-כָּל-חֵילָם וְאֶת-כָּל-טַפָּם וְאֶת-נְשֵׁיהֶם, שָׁבוּ וַיְבֹזּוּ; וְאֶת, כָּל-אֲשֶׁר בְּבֵית. ל וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-שְׁמֵעוֹן וְאֶל-לוֹי, עֲכַרְתֶּם אִתִּי, לְהַבְּאִישְׁנִי בְּיֹשֵׁב הָאֶרֶץ, בְּכַנּוֹעַ וּבְפָרְזִי; וְאֲנִי, מִתִּי מִסְפָּר, וְנִאֲסַפּוּ עָלַי וְהַפּוּנִי, וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי. לא וַיֹּאמְרוּ: הַכּוֹזֵנָה, יַעֲשֶׂה אֶת-אַחֲתֵנוּ.

3- הַסִּיפּוּר עַל אֵשֶׁת פְּרִטִיפֶר: בְּרֵאשִׁית פֶּרֶק לו

א וַיּוֹסֶף, הוֹרֵד מִצְרַיִמָּה; וַיִּקְנֶהוּ פוֹטִיפֶר סָרִיס פְּרַעֲוֵה שַׂר הַטְּבָחִים, אִישׁ מִצְרַיִם, מִיַּד הַיִּשְׁמַעְעָלִים, אֲשֶׁר הוֹרְדוּהוּ שְׁמָה. ב וַיְהִי יְהוָה אֶת-יוֹסֵף, וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ; וַיְהִי, בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרַיִם. ג וַיִּרְא אֲדֹנָיו, כִּי יְהוָה אִתּוֹ; וְכָל אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה, יְהוָה מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ. ד וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו; וַיִּשְׁרַת אִתּוֹ; וַיִּפְקְדֵהוּ, עַל-בֵּיתוֹ, וְכָל-יֵשׁ-לוֹ; נִתְּנָה בְּיָדוֹ. ה וַיְהִי מֵאֵז הַפְּקִיד אִתּוֹ בְּבֵיתוֹ, וְעַל כָּל-אֲשֶׁר יֵשׁ-לוֹ, וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת-בֵּית הַמִּצְרַיִם, בְּגַלְל יוֹסֵף; וַיְהִי בְרַכְתּוֹ יְהוָה, בְּכָל-

אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ--בְּבֵית, וּבִשְׂדֵה. וְיַעֲזֹב כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ, בֵּינַד-יוֹסֵף, וְלֹא-יָדַע אֹתוֹ מֵאֲוִמָּה, כִּי אִם-הִלְחָם אֲשֶׁר-הוּא אוֹכֵל; וַיְהִי יוֹסֵף, יָפֵה-תֹארוֹ וַיְפַה מְרָאֵהוּ. ז וַיְהִי, אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וַתִּשָּׂא אִשְׁתוֹ-אֲדֹנָיו אֶת-עַיִנֶיהָ, אֶל-יוֹסֵף; וַתֹּאמֶר, שְׂכָבָה עִמִּי. ח וַיִּמָּאֵן--וַיֹּאמֶר אֶל-אִשְׁתוֹ אֲדֹנָיו, הֵן אֲדֹנִי לֹא-יָדַע אֹתִי מֵה-בְּבֵית; וְכָל אֲשֶׁר-יֵשׁ-לוֹ, נָתַן בְּיָדִי. ט אֵינְנוּ גְדוֹל בְּבֵית הַזֶּה, מִמֶּנִּי, וְלֹא-תִשָּׂא מִמֶּנִּי מֵאֲוִמָּה, כִּי אִם-אוֹתָךְ בְּאֲשֶׁר אֶת-אִשְׁתּוֹ; וְאִיךָ אֶעֱשֶׂה הַרְעָה הַגְּדוֹלָה, הַזֹּאת, וְחִטָּאתִי, לֵאלֹהִים. י וַיְהִי, כַּדְּבָרָה אֶל-יוֹסֵף יוֹם יוֹם; וְלֹא-שָׁמַע אֵלֶיהָ לְשֹׁכֵב אֶצְלָהּ, לִהְיוֹת עִמָּה. יא וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה, וַיָּבֵא הַבַּיִתָּה לַעֲשׂוֹת מְלֶאכֶתוֹ; וְאִין אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבַּיִת, שָׁם--בְּבֵיתוֹ. יב וַתִּתְפָּשֶׂהוּ בַּבְּגָדוֹ לֵאמֹר, שְׂכָבָה עִמִּי; וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ, וַיִּגָּס וַיֵּצֵא חֲחוּצָה. יג וַיְהִי, כִּרְאוּתָהּ, כִּי-עָזַב בְּגָדוֹ, בְּיָדָהּ; וַיִּגָּס, חֲחוּצָה. יד וַתִּקְרָא לְאֲנָשֵׁי בֵיתָהּ, וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר, רְאוּ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ עֲבָרִי, לְצַחֵק בְּנוֹ; כִּי אֲלִי לְשֹׁכֵב עִמִּי, וְאֶקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל. טו וַיְהִי כִשְׁמַעוּ, כִּי-הָרִימְתִי קוֹלִי וְאֶקְרָא; וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי, וַיִּגָּס וַיֵּצֵא חֲחוּצָה. טז וַתִּנְחַח בְּגָדוֹ, אֶצְלָהּ, עַד-בּוֹא אֲדֹנָיו, אֶל-בֵּיתוֹ. יז וַתִּדְבַר אֵלָיו, כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר: כִּי אֲלִי הַעֲבָד הָעֲבָרִי, אֲשֶׁר-הִבֵּאתָ לָנוּ--לְצַחֵק בִּי. יח וַיְהִי, כִּהָרִימְתִי קוֹלִי וְאֶקְרָא; וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי, וַיִּגָּס חֲחוּצָה. יט וַיְהִי כִשְׁמַע אֲדֹנָיו אֶת-דְּבָרֵי אִשְׁתּוֹ, אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לֵאמֹר, כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה, עָשָׂה לִי עֲבָדָךְ; וַיִּסַּח, אַפּוֹ. כ וַיִּקַּח אֲדֹנִי יוֹסֵף אֹתוֹ, וַיִּתְנַהֵג אֶל-בֵּית הַסֵּהר--מִמָּקוֹם, אֲשֶׁר-אֶסְרִי (אֶסְרִי) הַמְּלֶכֶת אֶסְרָיִם; וַיְהִי-שָׁם, בְּבֵית הַסֵּהר. כא וַיְהִי יְהוָה אֶת-יוֹסֵף, וַיִּט אֵלָיו חֶסֶד; וַיִּתֵּן חֲנוּחַ, בְּעַיְנֵי שַׂר בֵּית-הַסֵּהר. כב וַיִּתֵּן שַׂר בֵּית-הַסֵּהר, בֵּינַד-יוֹסֵף, אֶת כָּל-הָאֶסְרִים, אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֵּהר; וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם, הוּא הֵיכָה עֹשֶׂה. כג אִין שַׂר בֵּית-הַסֵּהר, רָאָה אֶת-כָּל-מֵאֲוִמָּה בְּיָדוֹ, בְּאֲשֶׁר יְהוָה, אֹתוֹ; וְאֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה, יְהוָה מַצְלִיתוֹ.

4-חֲלוֹם פְּרַעַה וּפִיתְרוּנוֹ. בְּרֵאשִׁית פֶּרֶק מֵא:א-ל

א וַיְהִי, מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים; וּפְרַעַה חִלַּם, וַהֲגִה עַל-הַיָּאָר. ב וַהֲגִה מִן-הַיָּאָר, עֹלֹת שְׁבַע פְּרוֹת, יְפוֹת מְרָאֵה, וּבְרִיאַת בְּשָׂר; וַתִּרְעַעֲנָהּ, בְּאָחוּ. ג וַהֲגִה שְׁבַע פְּרוֹת אַחֲרוֹת, עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן מִן-הַיָּאָר; רְעוֹת מְרָאֵה, וְדַקּוֹת בְּשָׂר; וַתַּעֲמִדְנָה אֶצְלֵן הַפְּרוֹת, עַל-שִׁפְתֵי הַיָּאָר. ד וַתֵּאֶכְלֶנָה הַפְּרוֹת, רְעוֹת הַמְּרָאֵה וְדַקּוֹת הַבְּשָׂר, אֶת שְׁבַע הַפְּרוֹת, יְפֹת הַמְּרָאֵה וְהַבְּרִיאַת; וַיִּיקֶץ, פְּרַעַה. ה וַיִּישָׁן, וַיִּחְלַם שְׁנִית; וַהֲגִה שְׁבַע שְׁבָלִים, עֹלֹת בְּקִנְיָה אֶחָד--בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת. ו וַהֲגִה שְׁבַע שְׁבָלִים, דַּקּוֹת וְשִׁדּוּפֹת קָדִים--צִמְחוֹת, אַחֲרֵיהֶן. ז וַתִּבְלַעְנָה הַשְּׁבָלִים הַדַּקּוֹת, אֶת שְׁבַע הַשְּׁבָלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמְּלֶאכֶת; וַיִּיקֶץ פְּרַעַה, וַהֲגִה חֲלוֹם. ח וַיְהִי בַּקֶּר, וַתִּפְעַם רוּחוֹ; וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת-כָּל-חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם, וְאֵת כָּל-חֲכָמֵיהֶם; וַיִּסְפַּר פְּרַעַה לָהֶם אֶת-חֲלָמוֹ, וְאִין-פֹּתֵר אוֹתָם לְפָרְעָה. ט וַיִּדְבַּר שַׂר הַמַּשְׁקִים, אֶת-פְּרַעַה לֵאמֹר: אֶת-חֲטָאִי, אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם. י פְּרַעַה, קִצַּף עַל-עֲבָדָיו; וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמַר, בֵּית שַׂר הַטְּבָחִים--אֹתִי, וְאֵת שַׂר הָאֵפִים. יא וַנִּחַלְמָה חֲלוֹם בְּלִילָה אֶחָד, אֲנִי וְהוּא: אִישׁ כִּפְתָרוֹן חֲלָמוֹ, חֲלָמוֹ. יב וְשָׁם אֲתַנּוּ נַעַר עֲבָרִי, עֲבָד לְשַׂר הַטְּבָחִים, וַנִּסְפָּר לוֹ, וַיִּפְתֵּר-לָנוּ אֶת-חֲלָמֵינוּ: אִישׁ כִּפְתָרוֹ, פְּתָר. יג וַיְהִי כִּפְתָר פְּתָר-לָנוּ, כִּן הָיָה: אֹתִי הִשִּׁיב עַל-כַּנִּי, וְאֹתוֹ תָּלָה. יד וַיִּשְׁלַח פְּרַעַה וַיִּקְרָא אֶת-יוֹסֵף, וַיְרִיעֵהוּ מִן-הַבּוֹר; וַיַּגְלַח וַיִּחְלַף שְׂמֹלֶתוֹ, וַיָּבֵא אֶל-פְּרַעַה. טו וַיֹּאמֶר פְּרַעַה, אֶל-יוֹסֵף, חֲלוֹם חֲלָמְתִי, וַפְתֵּר אִין אֹתוֹ; וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר, תִּשְׁמַע חֲלוֹם, לְפָתֵר אֹתוֹ. טז וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת-פְּרַעַה לֵאמֹר, בְּלַעֲדִי: אֱלֹהִים, יַעֲנֶה אֶת-שְׁלוֹם פְּרַעַה. יז וַיִּדְבַּר פְּרַעַה, אֶל-יוֹסֵף: בְּחֲלָמִי, הֲנִי עֹמֵד עַל-שִׁפְתֵי הַיָּאָר. יח וַהֲגִה מִן-הַיָּאָר, עֹלֹת שְׁבַע פְּרוֹת, בְּרִיאוֹת בְּשָׂר, וַיְפֹת תֹּארוֹ; וַתִּרְעַעֲנָהּ, בְּאָחוּ. יט וַהֲגִה שְׁבַע פְּרוֹת אַחֲרוֹת, עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן, דַּלּוֹת וְרַעוֹת תֹּארוֹ מֵאֲדִי, וְדַקּוֹת בְּשָׂר: לֹא-רְאִיתִי כִּהְגִה כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם, לְרַע. כ וַתֵּאֶכְלֶנָה הַפְּרוֹת, הַרְקוֹת, וְהַרְעוֹת--אֶת שְׁבַע הַפְּרוֹת הָרֵאשֹׁנוֹת, הַבְּרִיאַת. כא וַתִּבְאֶנָּה אֶל-קַרְבְּנָהּ, וְלֹא נֹדַע כִּי-בָאוּ אֶל-קַרְבְּנָהּ, וּמְרִיאָהֶן רַע, כִּפְתָר בְּתַחֲלָה; וַאֲיֶקֶץ. כב וַאֲרָא, בְּחֲלָמִי; וַהֲגִה שְׁבַע שְׁבָלִים, עֹלֹת בְּקִנְיָה אֶחָד--מֵלֶאֱלֹת וְטֹבוֹת. כג וַהֲגִה שְׁבַע שְׁבָלִים, צִמְחוֹת דַּקּוֹת וְשִׁדּוּפֹת קָדִים--צִמְחוֹת, אַחֲרֵיהֶם. כד וַתִּבְלַעְנָן הַשְּׁבָלִים הַדַּקּוֹת, אֶת שְׁבַע הַשְּׁבָלִים הַטְּבוֹת; וַאֲמַר, אֶל-הַחֲרָטְמִים, וְאִין מַגִּיד, לִי. כה וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-פְּרַעַה, חֲלוֹם פְּרַעַה אֶחָד הוּא: אֶת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה, הַגִּיד לְפָרְעָה. כו שְׁבַע פְּרוֹת הַטְּבוֹת, שְׁבַע שְׁנִים הֵנָּה, וְשְׁבַע הַשְּׁבָלִים הַטְּבוֹת, שְׁבַע שְׁנִים הֵנָּה: חֲלוֹם, אֶחָד הוּא. כז וְשְׁבַע הַפְּרוֹת הַרְקוֹת וְהַרְעוֹת הַעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן, שְׁבַע שְׁנִים הֵנָּה; וְשְׁבַע הַשְּׁבָלִים הַרְקוֹת, שְׁדּוּפֹת הַקָּדִים--הַיְהִי, שְׁבַע שְׁנֵי רָעַב. כח הוּא הַדְּבָר, אֲשֶׁר דִּבְרַתִּי אֶל-פְּרַעַה: אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה, הַרְאָה אֶת-פְּרַעַה. כט הֵנָּה שְׁבַע שְׁנִים, בָּאוֹת--שְׁבַע גְּדוֹל, כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. ל וְקָמוּ שְׁבַע שְׁנֵי רָעַב, אַחֲרֵיהֶן, וַנִּשְׁכַּח כָּל-הַשְּׁבַע, בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם; וְכָל־הָרָעַב, אֶת-הָאֶרֶץ.

5-חֲלָקוֹ הַשְּׁנִי שֶׁל סִיפּוֹר יוֹסֵף. בְּרֵאשִׁית פֶּרֶק מ:ב-ח-טז

ח וַיִּכַּר יוֹסֵף, אֶת-אָחִיו; וְהֵם, לֹא הִכְרִהוּ. ט וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף--אֶת הַחֲלָמוֹת, אֲשֶׁר חִלַּם לָהֶם; וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְרָגְלִים אַתֶּם, לְרֵאוֹת אֶת-עֲרֹת הָאֶרֶץ בְּאֶתְּם. י וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו, לֹא אֲדֹנִי; וְעַבְדֶּיךָ בָּאוּ, לְשֹׁכֵב אֶכָּל. יא כְּלָנוּ, בְּנֵי אִישׁ-אֶחָד נְחֻנוּ; כַּנִּים אֲנַחְנוּ, לֹא-הָיוּ עַבְדֶּיךָ מְרָגְלִים. יב וַיֹּאמֶר, אֲלֵהֶם: לֹא, כִּי-עֲרֹת הָאֶרֶץ בְּאֶתְּם לְרֵאוֹת. יג וַיֹּאמְרוּ, שְׁנִים עֹשָׂר עַבְדֶּיךָ אַחִים אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ-אֶחָד--בְּאֶרֶץ כְּנַעַן; וַהֲגִה הַקִּטָּן אֶת-אֲבִינוּ הַיּוֹם, וְהָאֶחָד אֵינְנוּ. יד וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, יוֹסֵף: הוּא, אֲשֶׁר דִּבְרַתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר--מְרָגְלִים אַתֶּם. טו בְּזֹאת, תִּבְחַנּוּ: חֵי פְרַעַה אִם-תִּמְצְאוּ מָזָה, כִּי אִם-בָּבוֹא אַחֲיֵכֶם הַקִּטָּן הַזֶּה. טז שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד, וַיִּקַּח אֶת-אֲחֵיכֶם, וַאֲתֵם הָאֶסְרִי, וַיִּבְחַנוּ דְּבָרֵיכֶם הָאֵמֶת אֲתֵכֶם; וְאִם-לֹא--חֵי פְרַעַה, כִּי מְרָגְלִים אַתֶּם.

סכום

מחקר זה פונקציות של תופעת החזרה בשפה העברית-ספר בראשית כדוגמה " עוסק בתופעה המשפיעה על הלשון העברית על פי ענפי הלשון (תחביר, מורפולוגיה, סמנטי) והשפעתם על השפה העברית במיוחד: המשוררים מחברים של סיפורים ורומנים המשתמשים בשיטות ספרותיות רבות, כגון: תופעה של חזרה בדיבור או בכתב, המסייעת בבניית טקסטים משולבים במונחים של קצב כדי לסייע באיתור הסימנים הסמנטיים והתנועה של הסמנטיקה של טקסטים ופונטית, אשר מסייעת למי ללמוד שפה זו כדי להבין את כל הטקסטים: פוליטיים, כלכליים, אקולוגיים, חברתיים, תרבותיים ... וכו'.

וסר ההבנה של תופעות הלשוניות המהוות את הבסיס לכל תופעות הספרות, כולל תופעת החזרה, עלול להוביל לאי הבנה, במיוחד בקרב הלומדים בשפה העוסקת בתחום התרגום, כאשר המתרגמים פונים לסילוק התרגום ולמחיקת מילים חוזרות, למשל, אשר נועדו להדגיש סוגיה מסוימת, שמובילה לאובדן הדיבור הוא ערכו האמיתי ותכליתו האמיתית. כמה מלחמה בין עמים נגרמה על ידי התנהגות זו שגויה וכמה היחסים הבינלאומיים החמירו בגלל זה.

הערו ת:

(1) יואב בן-דב, אילנה שמיר, אביב חדש, כנרת, 2004-עמ'23-25.

(2) F. Brown, S. R. Driver, Charles A. Briggs - A HEBREW AND ENGLISH LEXICON OF THE OLD TESTAMENT-CLAREDON PRESS-OXFORD-6 EDITION-1994-P306.

<https://milog.co.il>(3)

Michael Tilmouth, "Repeat", The New Dictionary of Music. P.66 (4)

(5) <https://he.wikipedia.org>

(6) האמצעים האמנותיים הם מאבני היסוד המרכיבות את השירה ותורמות להבנת המשמעות הכוללת של השיר. עמ'23-21 שואב מאתר

<https://mikudim.co.il/images/files/file-968.pdf>

(7) שמעון צדנבנק -מזשיר-הוצאת כתר-ישראל-2002-עמ'109.

(8) בשירה יש חזרות המתאפיינות על-פי מיקומן, למשל, האנאפורה והאפיפורה.

כותר: חזרה - repetition שם התקליטור: שירים בתערוכה: דיאלוג בין שירה לאמנות פלסטית תאריך: 1999 הוצאה לאור: מטח: המרכז לטכנולוגיה חינוכית; ישראל. משרד החינוך. האגף לתכנון ופיתוח תוכניות לימודים הערות: 1. נהול מדעי ודידקטי: ד"ר פנינה שירב שואב מאתר

<http://lib.cet.ac.il>

pp (9) J ,McCarthy .Formal problems in Semitic phonology and morphology.London-1979 46-51

(10) שרה ליפקין-עברית: הבנה -הבעה ולשון- שלב ב-מחט-ישראל-2007-עמ'36-39.

Robert Alter ,The Art of Biblical Narrative. New York: Basic Books. (1981) p. 60.) 11(

(12) שמאי גלנדר-ספר בראשית-שלב ב-האוניברסיטה העברית הפתוחה-ישראל-2001-עמ'444.

המקורות:

המקורות העבריים:

1-תנ"ך.

2-יואב בן-דב, אילנה שמיר, אביב חדש, כנרת, 2004-עמ'23-25

3-שמאי גלנדר-ספר בראשית-שלב ב-האוניברסיטה העברית הפתוחה-ישראל-2001-עמ'444.

4-שמעון צדנבנק -מזשיר-הוצאת כתר-ישראל-2002-עמ'109.

5-שרה ליפקין-עברית: הבנה -הבעה ולשון- שלב ב-מחט-ישראל-2007-עמ'36-39.

המקורות האנגליים:

- (1)F. Brown , S. R. Driver, Charles A. Briggs - A HEBREW AND ENGLISH LEXICON OF THE OLD TESTAMENT-CLAREDON PRESS-OXFORD-6 EDITION-1994-P306
- (2)J ,McCarthy.:Formal problems in semitic phonology and morphology.London-1979 pp 46-51
- (3)Michael Tilmouth, "Repeat", The New Dictionary of Music. P.66
- (4)Robert Alter ,The Art of Biblical Narrative. New York: Basic Books. (1981) p. 60.

אתרי האינטרנט

<https://he.wikipedia.org> .

<http://lib.cet.ac.il>

<https://mikudim.co.il/images/files/file-968.pdf>

<https://milog.co.il>